

Helden en heiligen

Onlangs was ik op de Sint Bernardusschool hier in Ommen. Het was even geleden, dat ik op school ben geweest, maar ik vond het mooi om met de kinderen van de groepen 5 en 6 te mogen praten over ‘*Helden en heiligen.*’

Ik mocht ervaren, dat deze woorden heel wat bij hen oproepen. Volgens de leerlingen zijn *helden*: mensen die iets heel bijzonders hebben gedaan voor de mensheid. Op mijn vraag: ‘*Wie is voor jou een held?*’ zeiden ze: een brandweerman of – vrouw, die iemand redt uit een brandend huis; en ook een dokter die ervoor zorgt dat de bevalling voor moeder en kind goed verloopt. Ook Malala uit Afghanistan is voor deze kinderen een held. Zij is een jonge vrouw, die opkomt voor de rechten van de vrouw. Ze werd drie keer beschoten, maar mocht deze aanslag overleven. Ook hoorde ik de naam van Anne Frank: ook haar moed tijdens de oorlog maakt haar voor deze leerlingen tot heldin.

Naast helden kennen we ook nog *heiligen*. In zekere zin zijn deze heiligen ook helden, omdat zij geheel belangeloos hun leven in dienst gesteld hebben van de verkondiging van het evangelie, hiertoe geïnspireerd door God, die Zich in Christus onvoorwaardelijk met ons verbonden heeft. Deze goddelijke solidariteit roept ons op om ook zelf solidair en herbergzaam te zijn. De patrones van de kerk in Ommen, *Brigitta van Kildare*, vond dit ook. Van haar wordt gezegd, dat zij van de melk van koeien, die zij melk, boter maakte en weggaf aan de armen; als door een wonder gaven na deze ‘heldendaad’ de koeien nog een keer melk, waardoor Brigitta ook haar baas, de boer, tevreden kon stellen. Naast Brigitta mocht ik aan de

kinderen ook de naamgever van hun school, *Sint Bernardus van Clairvaux*, uit de doeken doen. Hij was niet alleen abt van een klooster, maar ook een goed bestuurder, die heeft geholpen bij de oplossing van moeilijke kerkelijke kwesties. Dat hij ook maar een mens is blijkt uit het feit, dat de tweede kruistocht, die hij ooit organiseerde, op een mislukking uitdraaide. Maar toch: de kinderen zijn nog altijd trots op hun school, naar hem vernoemd: *Sint Bernardus*! Natuurlijk mocht – aan de vooravond van Werelddierendag – ook *Franciscus van Assisi* niet ontbreken. De kinderen wisten mij te vertellen, dat de ‘opvolger van Benedictus’ ook de naam van deze heilige heeft aangenomen ... Heel veel leerlingen die ik sprak, hadden ook huisdieren. Franciscus van Assisi hield van dieren: hij was een vriend van de natuur. Misschien moeten we – bij gelegenheid – al deze dieren maar eens gaan zegenen op het plein voor de kerk ... En laat ons niet vergeten, dat Franciscus van Assisi een man van vrede was: zo heeft hij de sultan (hoofd van de mohammedanen) nog de hand geschud. Franciscus droeg ook de kruiswonden van Onze Lieve Heer; zo droeg hij – in navolging van Christus – het lijden van deze wereld met zich mee.

Op andere locaties in onze parochie zijn er weer andere heiligen, door wie wij ons mogen laten inspireren: Sint Vitus, Cyriacus, Alphonsus, Onze Lieve Vrouw van Fatima ... ook in onze Emmanuelparochie klopt het ‘heilig hart’ volop, en houdt ons ‘elftal’ (elf geloofsgemeenschappen) gaande.

Straks, met Allerheiligen, staan we stil bij al deze heiligen. Het gaat hierbij niet alleen om hen, die een plaatsje hebben veroverd op de kerkelijke heiligenkalender, maar ook om hen, die niet op voorpagina van de krant staan, maar wel heel veel

goed werk doen: mensen, die hun liefdevolle mantel uitspreiden over hen, die anders in de kou zouden komen staan. Op het Hoogfeest van Allerheiligen willen we bidden, dat al deze heiligen ons kracht en moed mogen geven om trouw te blijven aan ons geloof en te getuigen van Gods liefde in deze wereld.

Pastoor André Monnikhof